

Forslag

til

Lov om ændring i lov om landbrugsejendomme.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 8. juni 1962.*)

§ 1.

I lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme, således som denne er ændret ved lov nr. 269 af 14. juni 1951, lov nr. 242 af 7. juni 1952 og lov nr. 174 af 7. juni 1958, jfr. lovbekendtgørelse nr. 259 af 8. august 1958, foretages følgende ændringer:

1. § 19, stk. 1, affattes således:

„§ 19. Ved udstykning af en landbrugsejendom skal der forblive en bebygget hovedparcel tilbage, hvis mindstestørrelse under hensyn til gennemsnitstaksten for dens jorder fastsættes efter følgende skala:

Gennemsnitstaksten for hovedparcellens jorder	Hovedparcellens mindstestørrelse
75 og derover	15 ha
70 - indtil 75	16 -
65 - — 70	17 -
60 - — 65	18 -
55 - — 60	19 -
50 - — 55	20 -
45 - — 50	21 -
40 - — 45	22 -
35 - — 40	23 -
30 - — 35	24 -
25 - — 30	25 -
20 - — 25	26 -

Ved beregningen af hovedparcellens størrelse kan arealer med takster under 20, søarealer og arealer med skovskyld samt udskiftede andele i fælleslodder ikke medtages.“

2. § 19, stk. 2, 3 og 6, udgår. Stk. 4 og 5 ændres til stk. 2 og 3. I det tidligere stk. 4 ændres ordene „ved reglerne i 1. og 2. stk.“

til: „i stk. 1.“, og ordene „hartkorn eller“ udgår.

3. § 25 affattes således:

„§ 25. En landbrugsejendom med et tiliggende, der ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af den i § 19, stk. 1, omhandlede mindstestørrelse for hovedparcellen, kan nedlægges, når ejeren over for landbrugsministeriet fremsætter anmodning herom. Det er dog en betingelse for nedlægningen, at ejendommen eller dens jordtiliggende sammenlægges med en eller flere landbrugsejendomme, hvis landbrugspligtige areal ikke derved bringes op over $\frac{4}{5}$ af mindstestørrelsen for hovedparcellen, og nedlægningen kan nægtes, såfremt landbrugsministeriet efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse og statens jordlovsudvalg finder, at ejendommene efter sammenlægningen ikke vil være bekvemt beliggende for samlet drift.

Stk. 2. Når ikke særlige forhold taler derimod, kan landbrugsministeriet meddele tilladelse til nedlægning af en landbrugsejendom, der ikke overstiger den i stk. 1, 1. punktum, angivne størrelse, selv om en ejendom ved supplerung bringes op over $\frac{4}{5}$ af mindstestørrelsen for hovedparcellen, men ikke over hele mindstestørrelsen.

Stk. 3. Landbrugsministeriet kan endvidere efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse og statens jordlovsudvalg meddele tilladelse til nedlægning af en landbrugsejendom uanset dennes størrelse, såfremt ejendommen eller dens tiliggende sammenlægges til landbrugsmæssig drift med en eller flere bekvemt belig-

Landbrugsmin. matr. dir. M. C. j. nr. 610-1962.

*) Se FT: 3592, 4188, 5207, 5494; A. 1531; B. 1125. Lov nr. 219 af 16. juni 1962.

44 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

gende landbrugsejendomme, der ikke herved bringes op over den i § 24 angivne størrelse. Ved afgørelsen af, om en sådan tilladelse bør gives, skal navnlig tages hensyn til, om der på stedet er brug for tillægsjord til mindre landbrugsejendomme. I så fald kan der som betingelse for tilladelse til nedlægningen stilles krav om ordning af tillægsjordsproblemet, eventuelt således, at der til statens jordlovsudvalg afhændes jord til dette formål til den på egnen gældende handelspris. Det bør ved afgørelsen ligeledes tages i betragtning, om sammenlægningen vil være til hinder for gennemførelsen af en hensigtsmæssig jordfordeling.

Stk. 4. Ved noteringen i matriklen af de i stk. 1 og 2, eventuelt tillige de i stk. 3, omhandlede sammenlægninger må foreliggende dommerattest om, at adkomst- og panteforhold ikke er til hinder for, at ejendommene sammenlægges på en sådan måde, at de ikke på ny kan adskilles uden udstykningsapprobation, jfr. §§ 21 og 23 i lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning.

4. Til § 27, *stk. 2*, føjes som 2. punktum: „Landbrugsministeriet kan endvidere, eventuelt efter indhentet erklæring fra statens jordlovsudvalg, tillade nedlægning af en

landbrugsejendom, når denne er uegnet til opretholdelse som selvstændigt brug, eller når andre særlige forhold taler derfor.“

5. § 27, *stk. 3*, affattes således:

„*Stk. 3.* Landbrugsministeriet kan, eventuelt efter indhentet erklæring fra statens jordlovsudvalg, meddele tilladelse til nedlægning af landbrugsejendomme, der erhverves af staten eller af en kommune med henblik på anvendelse til et af de i § 21, stk. 1, punkt b-g, anførte formål. Jorderne skal dog anvendes til landbrugsmæssig drift, indtil de overgår til det pågældende formål, og eventuelle dele af ejendommens jorder, som ikke anvendes til formålet, skal afhændes til forening med bekvemt beliggende landbrugsejendomme. Landbrugsministeriet kan frafalde foranstående krav, hvor særlige forhold taler derfor. Tilladelse til nedlægning af landbrugsejendomme til de angivne formål kan i særlige tilfælde og på tilsvarende betingelser meddeles andre ejere og købere af landbrugsejendomme end staten og kommuner.“

§ 2.

Denne lov optages til revision i folketingsåret 1965-66.

Gustav Pedersen.

/ Else-Merete Ross.